

Det gamle Husvik- IX

AV GRETE HAUGEN

Det fantes mange originaler i gamle dager, Husvik har også hatt sine. Mest kjent er vel Andrea Andersen, også kalt «Dronningen av Fagersand». Hun vokter nidkjært sine grenser og oppførte seg merkelig, men hun ble godtatt slik hun var, hun hadde jo sine gode sider også. I yngre år hadde hun fulgt sin mann, som var skipper, på sjøen, og hun viste nok sin sterke vilje da også. Det ble sagt at det egentlig var hun som bestemte ombord. I smug hadde sjøfolkene et rim om henne:

«Hun hadde makta
på hundevakta
det er fakta!»

Andrea lå ofte i krig med Anna Marja, en meget frisk og kontant dame, gift med los Jens Sørensen. Han var forøvrig også en meget bemerkelsesverdig person, litt av en «Ulabrand» i sitt yrke. Det går mange historier om disse tre.

Et snodig par var også Talette og Martin Skomaker. De bodde ved århundredskiftet i et lite hus ved siden av Marie Olsen ved Kilen. Talette vasket og strøk for

folk, og Martin var altså skomaker. Han var svært ivrig etter å fiske og strøk utpå sjøen støtt, så folk sa at hvis skotøyet som var levert inn til reparasjon tilhørte en ungdom i vekst, så var de vokst ut av skoene innen de fikk det igjen! En dag da han hadde lovet noe ferdig, oppdaget Talette at han nok en gang var forsvunnet ut med båten. Hun møtte ham meget oppbragt på bryggen da han kom inn igjen og sa ham sin hjertens mening om det å dra på fisketur når han hadde arbeid å gjøre. Martin ville forsvare sin oppførsel, reiste seg i båten og løftet opp en diger ål. «Se her, det lønner seg, Talette!» sa han. Men idet han viste frem ålen, sprellet denne og gled ut av hånden hans — og rett ned i sjøen. «Det lønner seg, Talette» er blitt et ordtak på Husvik, jeg har hørt det mange ganger før jeg nylig fikk vite bakgrunnen for det. — Talette og Martin hadde en datter som fikk 18 barn!

Det ble drevet sport blant ungdommen i gamle dager også, selv om det etter våre dagers forhold var nokså primitive greier. Skiene for barn var tønne-

staver, og for voksne ski med spanskrørbindinger. Og piker og damer gikk på ski i skjørt. Det måtte være nokså upraktisk når en gikk over ende!

Noe som det er slutt på — iallfall her på Husvik, er aking. Det er nok blitt for farlig med alle bilene. Mor og far fortalte at det var populært med aking ned Brubakken. De hadde en såkalt fiskekjelke, lang, med pute på, den ble styrt med en stang, og så gikk det i susende fart ned bakken. Et vanskelig punkt å passere var noen trær som stod ovenfor Caroline og Reidulfs hus, der måtte de skrubbe intenst med føttene. Når de var kommet vel forbi dette punkt, var det om å gjøre å gå klar av opplagte båter og brønnhuset på olla. Men deretter kunne de bare gli utover isen. Det var nok ikke alltid det lyktes å passere alle forhindringene, men moro var det lell!

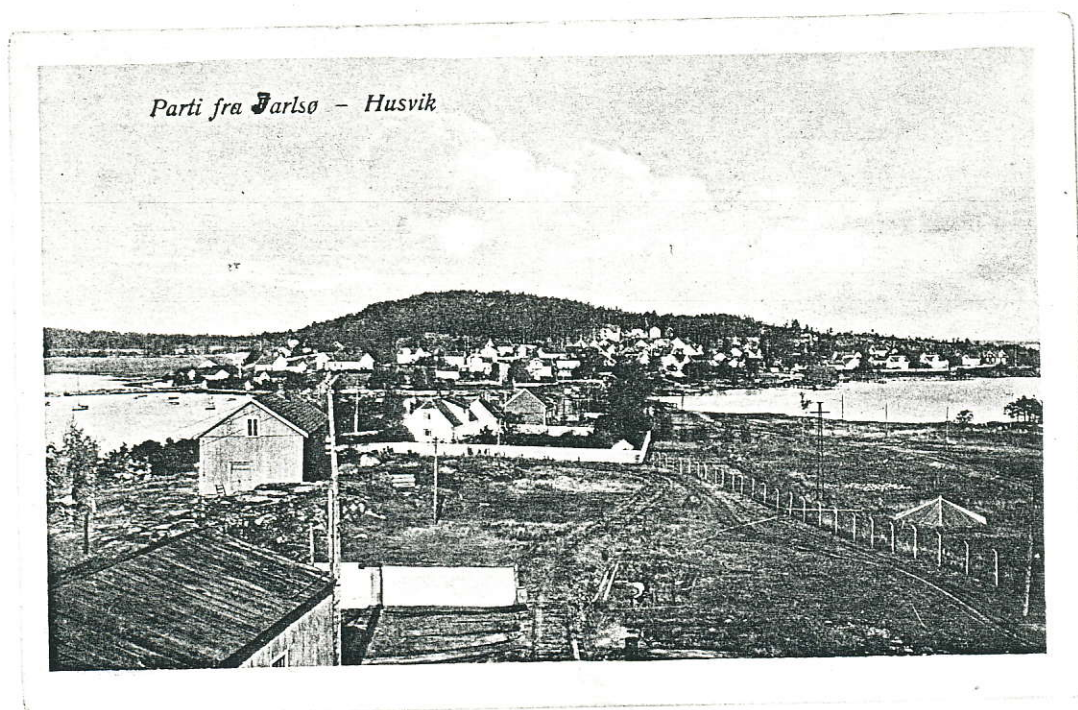
Det ble også aket i andre bakker på Husvik, i Anne-bakken (ned fra Bedehuset) og i Smedbakken. Når ungdommen i kalde kvelder akte i Smedbakken, kunne de komme inn i vaktstua til Ellefsen og varme seg, forteller Helene Unneberg. (Forts.)

Et hyggelig sted å «akkedere» på måtte være Husvik-stranden i gamle dager. Her ser vi Bernhard Bang, Agnes Bang og kusinen Borghild Børresen cirka 1912.

Stranden er ryddet og det er kommet en del hus på Juelsåsen. Og på dette bildet fra 1956 ser vi Pelagos i opplag i Bogen.

Ch. 1935